

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201894
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2718201894.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX, trvalý pobyt C. D. E. XXX/XX, B., o 2.244,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 18. júla 2022 č. k. 9Csp/153/2018 – 137, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku (I.) riadok 12 až 15 o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.8.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.9.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.10.2017 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.11.2017 do zaplataenia r u š í ; v druhom výroku (II.) v zamietajúcej časti žaloby o zaplataenie úroku z omeškania zo sumy 46,85 eur v kalendárnych mesiacoch august 2016 až apríl 2017 m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.8.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.9.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.10.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.11.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.12.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.1.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.2.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.3.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.4.2017 do zaplataenia; a v druhom výroku (II.) v zamietajúcej časti žaloby o zaplataenie úroku z omeškania za deň 15.8.2016, 15.9.2016, 15.10.2016, 15.11.2016, 15.12.2016, 15.1.2017, 15.2.2017, 15.3.2017 a 15.4.2017 p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na náhradu trov odvolacích konaní v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom (I.) uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 2.244,74 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 46,85 eur od 7.1.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.1.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.3.2016 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.4.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.5.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.6.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.7.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.8.2017 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.9.2017 do zaplataenia,

zo sumy 46,85 eur od 16.10.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.11.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.5.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.6.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.7.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.8.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.9.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.10.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.11.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.12.2017 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.1.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.2.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.3.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.4.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.5.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.6.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.7.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.8.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.9.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.10.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.12.2018 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.1.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.2.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.3.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.4.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.5.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.6.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.7.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.8.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.9.2019 do zaplattenia, zo sumy 46,85 eur od 16.10.2019 do zaplattenia, zo sumy 42,79 eur od 16.11.2019 do zaplattenia, v mesačných splátkach vo výške 70 eur, splatné posledného dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh a druhým výrokom (II.) vo zvyšku žalobu zamietol (II.). Tretím výrokom (III.) súd prvej inštancie určil neplatnosť zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 1.7.2014 a štvrtým výrokom (IV.) žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 ObZ (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, 9, § 54 ods. 1, § 103, § 565 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytnutí platobných služieb zo dňa 1.7.2014 medzi právnu predchodkyňou žalobkyne (Cetelem Slovensko, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783) a žalovaným, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 8.100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 147,21 eur po dobu 120 mesiacov, pričom žalovanému bol poskytnutý aj revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 5.000 eur (aktuálna výška úverového rámca bola určená sumou 600 eur). Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané poskytnutie úveru vo výške 2.088 eur, ktorý žalovaný nespĺcal riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 6.1.2016.

3. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvnú podmienku v časti 3 bod 4.1 písm. a) zmluvy ako neplatné zmluvné dojednanie, pretože sa neprimerane odchyľovalo od ustanovenia § 53 ods. 9 O. z. a spôsobovalo tak nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 5 O. z.). V treťom výroku napadnutého rozhodnutia súd citoval celé znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, upravujúce vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

4. Žalobcovi preto súd prvej inštancie priznal sumu 2.244,74 eur, predstavujúcu súčet dlžných splátok úveru splatných od 15.12.2015 do 15.11.2019, ako aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne a vo výške 5 % ročne, z jednotlivých dlžných splátok úveru, v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od dňa nasledujúceho po splatnosti dlžných splátok úveru. Žalobu v časti prevyšujúcej úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžných splátok splatných od 15.4.2016 (s poukazom na základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu vo výške 0,00 %), zamietol.

5. V súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP súd prvej inštancie povolil žalovanému splátky na zaplattenie dlhu, vo výške 70 eur, z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov žalovaného (ktorého mesačný príjem dosahoval sumu 900 eur až 1.000 eur, po zrážkach zo mzdy žalovanému zostáva suma 280 eur, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú výplatnými páskami). Povolenie splátok bolo podmienené ich riadnym splácaním a preto v prípade nezaplattenia jednej splátky sa stane zročným celý dlh. Súd prvej inštancie tiež skonštatoval, že právo žalobkyne nebolo premlčané, pretože od

splatnosti jednotlivých dlžných splátok do podania žaloby neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Súd mal preukázané aj splnenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, v súvislosti s posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Z dôvodu, že žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná (vo vzťahu k uplatnenej istine bez príslušenstva, ktoré nebolo vyčíslené, s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Obo/243/2007), bola jej priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému v konaní neúspešnému. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, podľa § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa v časti prvého výroku (I.), týkajúceho sa duplicitne priznaných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.8.2017 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.9.2017 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 16.10.2017 do zaplataenia a zo sumy 46,85 eur od 16.11.2017 do zaplataenia, ako aj v časti druhého výroku (II.), ktorým bola žaloba zamietnutá v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 15.8.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.9.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.10.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.11.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.12.2016 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.2.2017 do zaplataenia, zo sumy 46,85 eur od 15.3.2017 do zaplataenia a zo sumy 46,85 eur od 15.4.2017 do zaplataenia. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vzala žalobkyňa žalobu čiastočne späť a navrhla priznanie sumy 2.244,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 46,85 eur od 7.1.2016 do zaplataenia a následne z chronologicky nasledujúcich mesačných splátok od 15. dňa do zaplataenia, počnúc mesiacom január 2016 až november 2019.

7. Žalobkyňa v odvolaní ďalej poukázala na odsek 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa má nárok na úroky z omeškania z jednotlivých mesačných splátok od 15.12.2015 do 15.11.2019, t. j. za obdobie 48 mesiacov, chronologicky po sebe nasledujúcich. Vzhľadom k tomu, že výrok rozsudku nezodpovedá jeho odôvodneniu, žalobkyňa navrhla zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti nepriznaných úrokov z omeškania, priznaním úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých splátok vo výške 46,85 eur splatných v období od 15.8.2016 do 15. apríla 2017.

8. V odvolaní žalobkyňa namietala aj v prvom výroku napadnutého rozhodnutia duplicitne priznaný úrok z omeškania z mesačných splátok 46,85 eur za august 2017 až november 2017.

9. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

10. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (odsek 16) jednoznačne vyplýva, že súd žalobe čiastočne vyhovel tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2.244,74 eur (predstavujúcu dlžnú sumu celkového počtu splátok splatných za obdobie od 15.12.2015 do 15.11.2019), pričom súčasne žalobkyňi priznal aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne a vo výške 5 % ročne (v súlade s vykonávacím predpisom upravujúcim výšku úrokov z omeškania) z týchto splátok, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých dlžných splátok úveru (16. deň kalendárneho mesiaca).

12. Odôvodneniu napadnutého rozhodnutia však čiastočne nezodpovedal prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom súd prvej inštancie priznal duplicitne úroky z omeškania za štyri splátky, a to august 2017 až november 2017, avšak úroky z omeškania z deviatich mesačných splátok nepriznal vôbec, t. j. za august 2016 až apríl 2017. Odvolacia námietka žalobkyne bola tak dôvodná.

13. Odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku (I.) v 12. riadku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi

úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.8.2017 do zaplatenia, v 13. riadku úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 46,85 eur od 16.9.2017 do zaplatenia, v 14. riadku úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.10.2017 do zaplatenia a v 15. riadku úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.11.2017 do zaplatenia. Dôvodom bola absencia procesnej podmienky konania - návrhu žalobkyne na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania z mesačných splátok 46.85 eur za obdobie od augusta 2017 do novembra 2017, dvakrát v každom uvedenom kalendárnom mesiaci.

14. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v druhom výroku (II.) v napadnutej zamietajúcej časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur za obdobie od augusta 2016 do apríla 2017 zmenil tak, že uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.8.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.9.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.10.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.1.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.2.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.3.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 46,85 eur od 16.4.2017 do zaplatenia, keďže v tejto časti neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku ako ani na jeho zrušenie v tejto časti.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku (II.) v časti zamietnutia zvyšku žaloby o zaplatenie úroku z omeškania za deň 15.8.2016, 15.9.2016, 15.10.2016, 15.11.2016, 15.12.2016, 15.1.2017, 15.2.2017, 15.3.2017 a 15.4.2017, z jednotlivých splátok 46,85 eur vo výške 5 % ročne do zaplatenia, keďže nebola sporná splatnosť mesačnej splátky 15. dňa kalendárneho mesiaca (v ktorý deň bol žalovaný povinný plniť) a až nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením mesačnej splátky. Preto úroky z omeškania súd prvej inštancie správne priznal odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých mesačných splátok.

16. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. V zmysle § 255 ods. 1 CSP žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalovanému v konaní neúspešnému. Odvolacie námietky voči výroku o náhrade trov konania vznesené neboli, pričom súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu strán konania zo žalovanej istiny (čiastočné späťvzatie žaloby a zamietajúca časť žaloby sa týkali len príslušenstva pohľadávky). Bolo preto rozhodnuté tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím (§ 262 ods. 2 CSP).

17. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu (neúspech žalobkyne v nepatrnej časti sa týkal len úrokov z omeškania za 15. deň splatnosti deviatich mesačných splátok), preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v odvolacom konaní neúspešnému. Úspech v konaní sa pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej. Žalobkyni preto voči žalovanému prislúchal aj nárok na náhradu trov odvolacích konaní v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.